

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: 1e an... INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 80 litere petit, pagina IV, 80 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primesc in strankata: La D-nul Haasenstein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 10. A. Oppalik in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstätte 2; Vinona Hrdicka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp L&B in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lamb & Comp. in Pestha si Haase-Lafflo-Bullier & Comp. in Paris.

Borisori nefrancați nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr in Districte 15 bani.

Table with 2 columns: Cursul de Bucuresti, 7 Septembrie. Oblig. Rurale, Domeniale, Credit funciar rural, Impr. municipal al Capit., Oblig. Pensii, Oblig. Dacia, Impr. municipal cu premii, Benta Română, Paris 3 luni, Londra, Vienna, Berlin.

Table with 2 columns: Cursul de Viena, 18 Septembrie. Metalice, Nationale, Benta in aur, Actiunile băncii, Creditori, London, Obligatiuni rurale ungare, Argint in mărfați, Ducatul, Napoleonul, Marc 100.

Table with 2 columns: Cursul de Berlin, 18 Septembrie. Actiun. Căilor ferate române, Obligatiunile române 6%, Prioritățile C. fer. rom. 8%, Imprumutul Oppenheim, Napoleonul, Vienna, termen lung, Paris. Calendarul zilei: Juoi 8 (20 Septembrie).

Table titled PLECAREA TRENURILOR. Columns: Bucuresti-Sucova, Sucova-Bucuresti, Bucuresti-Giurgiu, Bucuresti-Verclerova, Verclerova-Bucuresti, Giurgiu-Barboși, Barboși-Giurgiu, Galati-Barboși, Barboși-Galati, Galati-Verclerova, Verclerova-Galati.

SCIRI TELEGRAFICE din FOILE STRAINE.

Londra, 14 Septembrie.

„Times” anunță într-o telegramă din Radisovo de la 12 c.: După o canonadă de patru zile, Rușii și Românii au atacat Plevna din partea de sud. Românii au stat la dreapta aproape de Grivița; corpul al nou-lea al generalului Krudener, in centru; corpul al patrulea al generalului Zatoff cu 20,000 de oameni sub comanda generalilor Imeretinsky și Skobelev, la stânga. Turcii au avut patru-spre-zece redute legate între dăsele prin șanțuri de tiraliori. Skobelev dirigindu-se către o redută care stăpânește calea spre Sofia, fu atacat de Turci, îi respinse și-i atacă el însuși, nepuțând însă să facă nici un progres după două ore întregi din cauza focurilor teribile de pucii din tabiile de pământ. El reînoui atacul fără succes. Puțin înainte de 1 oră, brigada lui Zatoff, sprijinită de o altă brigadă, atacă reduta centrală, fu însă respins, reînoui atacul cu 12 batalioane rusești prospete și după o luptă epuizantă, tără și sângerată, care ținu o oră, fu respins; în același timp, Românii au dat de trei ori asalt unei redute situată mai jos. La cinci ore nu se isbutise nimic pe toată linia. Până aci corespondențele lui „Times” a fost martor ocular al luptei.

Același diar anunță mai departe: Impăratul se întorse sora târziu în cartierul general. Aici dimineții adjutantul împăratului a adus vestea că erii sora pe la 7 ore, două brigade prospete rusești au luat reduta de la care Românii au fost respinși ori și că s'a luat cu asalt și reduta cea mai aproape de Grivița după un atac contrariu Turcilor.

Regimentul Arhanghel a executat această faptă mare. Această redută domină o parte din celelalte redute. Atacurile viitoare vor trebui să se facă prin un asediu regulat, fiind-că cele din urmă rezerve rusești s'au angajată. Perderea presumptivă se urcă la 5000 sau 6000 oameni morți și răniți.

Vienna, 14 Septembrie

Se telegrafa către „Pol. Corr.” că circulațiile aci agomote defavorabile asupra situației rușilor în trecătura de la Șipca. Pantea de lângă Nicopol nu era gata încă alăterii din lipsa de vase. Se țice că armata marele duce moștenitor s'a retras cu totul dincoace de Iantra.

Petersburg, 14 Septembrie.

Se anunță oficial din Porodim, ca data de 13 cor.:

Eri nu am făcut nici un atac, ci am tras de la o distanță apropiată asupra întăririlor și asupra orașului, care a și început să ardă pe la patru ore după prânz. Turcii au respuns puțin, îndreptând toate silințele lor asupra aripelor noastre drepte care amenință apatele lor.

Constantinopol 14 Septembrie

O telegramă a lui Moktar Pașa de eri anunță, că Rușii cu forța de 16 batalioane de infanterie, 6 regimente de cavalerie și 4 baterii, au atacat avant-garda aripelor drepte lângă satul Ciad.

Moktar Pașa trimise îndată o secțiune compusă de infanterie, cavalerie și artilerie, ca să întempe pe inamic. După o luptă de mai multe ore, Rușii au fost respinși și s'au retras în fortificațiile lor de la Uti-Tepe.

Constantinopol, 14 Septembrie. (Oficial). — Suleiman-Pașa telegrafa către guvernul său: Trupele noastre au luat înălțimea întărită de la Bazlija și a legat prin această comunicația cu aripa dreaptă.

SCIRI TELEGRAFICE ALE TIMPULUI.

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 18 Septembrie, 4 ore seara. —

Parodiu, 16 Septembrie.

Eri, canonada a urmat contra Plevnei. Turcii n'au răspuns. Impăratul a conferit principelui Carol crucea St. George a 3-a clasă și generalului Cernat aceeași cruce la 4-a. Generalul Dragomiroff, prițul Iereminski și Skobelev au fost înălțați la gradul de locotenent-general.

In ziua de 13, la Șipca, Turcii au așezat 3 mortiere de 18 livre, la jumătatea drumului dintre muntele St. Nicolae și satul Șipca. Au arărit bombe totă noaptea pe muntele St. Nicolae.

Perderile Rușilor la 13 Septembrie, au fost de 23 oameni și la 14 de 17.

— Serviciul de la 18 Septembrie, 9 ore seara. —

Alexandria (Egipt) 17 Septembrie.

Steamerul „Bezouk”, a plecat la Constantinopol cu tref ambulanțe complete.

Athens, 17 Septembrie.

Regele va veni aci spre a conferi cu miniștrii în privința demisionării lor dată în urma morții amiralului Canaris.

Gornistuden, 17 Septembrie.

Eri, marele-duce, comandant suprem a inspectat pozițiile române și a rămas cu totul mulțumit.

Blocarea și bombardarea Plevnei următoarea.

Noi baterii s'au așezat în punctele arătate de înălțimea sa imperială și causează înimicului pierderi însemnate. Marele duce s'a întors după aceea la Gornistuden.

Astăzi, 17 Septembrie, un raport al generalului Radețky anunță de la Șipca, că după cinci zile de bombardare turcii au dat pe neașteptat asalt fortului St. Nicolae și pe toată linia. 2000 oameni din garda imperială turcescă și oștirile arabe au luat parte la acest asalt. După o luptă înverșunată de 9 cursuri, inimicul a fost respins cu forțe mari pierderi.

Perderile rușilor sunt însemnate; ei au avut 19 ofițeri și 400 soldați și 100 morți, printre care, ajutorul de câmp al împăratului, prițul Mecievski.

Ultime scrii pe pagina III-a

BUCUREȘTI 7 SEPTEMBRE

Un diar bine informat în afacerile diplomatice, „Correspondența politică”, primese scirea din Rusia, că în cercurile înalte rusești se dezvoltă din zi în zi opinia că trebuie să se facă pace. Această scire se a-

nunță ca fapt, fără nici o dezvoltare.

Comentariul natural ar fi că Rusia oficială ca și cea neoficială, desilusionată prin rezultatele războiului de până acum și convinsă că planurile gigantice primitive se vor putea înființa cu greu, are cea mai mare dorință d'a se retrage din această situație dificilă. Ori cât de lămurită însă ar părea această ipoteză, nu putem să întemeiăm pe deșna speranța pentru o pace apropiată. Se poate, într'adevăr, ca așa numitul „partid din Moscova”, vădend că războiul la care a împins, nu promite mult și că ideile sale panslaviste nu pot să fie acum realizate, dorește a vedea campania sfârșită, ca să tragă dintr'însa cel puțin un folos interior pentru ideile sale progresiste. Ca și alte state, Rusia a făcut experiența după războiul din Crimeea, că o neisbucire în afară atrage cu sine o mișcare de reformă în intru.

Ast-fel sunt opiniile politice ale partidului din Petersburg, care se compune din curte și din înalții demnitari militari. El a fost la început în contra războiului. Cunoscutul discurs din Moscova al împăratului Alexandru, nu a produs nici de cum în cerurile lui bucuria care a produs-o în centrul împărăției.

Cu toate acestea, credem, că tocmai acest partid va fi acum contra unei premature încheieri de pace care, după starea actuală a lucrurilor, ar putea vătăma prestigiul Rusiei.

Este însemnător că oamenii din acest partid caută din ce în ce mai mult să se scuture de responsabilitatea războiului. Această se vede chiar din partea unor oameni de stat însemnați, pe care Europa s'a obișnuit să'i privească ca urzitorii războiului. „Die Presse” din Vienna comunică în privința aceasta o convorbire interesantă între generalul Ignatieff și corespondențele special al „Pressei”. Comunicările generalului au fost făcute într'un mod destinat pentru publicitate. Intre altele, țice:

„Scii bine că lumea mă inculpă și că se împărășie stirea falsă, cum că aș fi fost eu acela care nu am dat împăratului informații esacte asupra forței de rezistență a Turciei; însă tocmai contrariul este adevărat. Eu am fost care am atras în tot-d'una atențiunea asupra fanatismului Turcilor, și la ori ce ocaziune am amintit că înalta Pôrta pôte să aducă pe câmpul de război 600,000 oameni. Aceștia nu vor fi trupe regulate, dar oameni fanatizați. Am sciiu foarte bine să turcii se vor apăra, căci Pôrta se luptă pentru existența ei pe când noi ne luptăm pentru o idee, și nu am ascuns nici

o dată opiniunea mea. Tot asemenea nu am îndemnat la rezboi.”

Cine știe dacă d. General s'ar fi exprimat tot așa când războiul ar fi urmat cum începu? Rare ori nenorocirea are amic, cu toate că tocmai ea are trebuință de dășni.

Această convorbire se lămuresc de altă comunicație care spune cu ore-care positivitate că sora grației și încrederii împărătesc a început să apună pentru generalul Ignatieff.

Mai în toate țările străine se laudă armata română pentru ordinea, bravura și mai cu seamă pentru purtarea ei vitează dovedită într'un mod strălucit la asaltul redutei Grivița.

Lauda este cu atât mai mare cu cât acele țare făcend-o, nu și pot ascunde neplăcerea. Unele adaugă la cuvântul bravură p'acela de neașteptată, altele reconceptuă. Mai bine așa de cât să se fi acceptat lumea mult de la noi și să nu fi făcut nimic, ceea ce se întemplă câte o dată, și atunci este foarte trist.

DIN AFARA.

Un oficer rus, trimis ca parlamentar în lagărul lui Mehmet-Ali, a făcut cunoscută, la întorcere-i, o conversație ce a avut cu Ionid-pașa, unul din ajutorii de câmp ai Serdar-Ekremului. Ionid i-a afirmat că guvernul turcesc dorește cu sinceritate să facă războiul după obiceiul european și și dă toate silințele spre acest scop, dar că trupele regulate nu pot responde de cruzimile făptuite de bași-buzuci și de cerchezii. Este foarte posibil, a adăugat Ionid-pașa, că dacă d-ța cădeai în mânele lor, pe când veneai la lagărul nostru, nu ai fi ajuns până la cortul meu, și de neapărat totă rușinea acestui fapt ar fi cădut asupra capetelor noastre.”

Iată, tot în acest ordin de idei, o altă mărturisire nu mai puțin semnificativă. Imprumutăm această mărturisire de la o corespondență a diarului „Ausburger-Allgemeine-Zeitung”.

Săptămâna trecută, raportă corespondentul numitei foi turcofile, Ehub-pașa trimisese ca parlamentar la marele duce Nicolae, pe fiul său mai mare, care are gradul de major în armata turcescă. Acest tânăr care a primit o educație europeană și vorbește bine franțuzesce, a fost foarte bine primit în cartierul general.

Marele duce a vorbit cât-va cu dășnului, și se plânse de purtarea barbară a bași-buzucilor. Parlamentarul

turcesc ascultă în tăcere aceste observații și respunde: „Alteța Văstră are forțe mare dreptate. Acești bași-buzuci sunt nisce oameni grăznici. Eu nu mă duc nici odată pe la ei, de cât înconjurat cu o escortă mare.” Dacă ofițerii din armata turcescă nu se cred în siguranță înainte bași-buzucilor, este ore de mirare ca bieții locuitorii nevinovați, chiar musulmani, să fie victimele acestor sâlbatece horde, cari comit cruzimile și necesele cele mai nepomenite?

Mărtea primului ministru, Canaris a produs o mare confuzie în Grecia. Toți miniștrii și-au dat dimisia. Acest fapt este însemnător. Se șice că bătrânul amiral era unul din capi, cari doriai război Turciei cu ori ce preț.

Mărtea neașteptată—ca și a lui Thiers—a venit să pue pentru moment stavilă hotăririlor luate de guvernul grec în raport cu Turcia. Faptul dimisiei întregului cabinet trebuie să coprină multe lucruri, cari nu s'au dat încă pe față. De o cam dată se anunță că regele se va duce la Athena spre a conferi cu miniștrii relativ la această dimisie.

Din Serbia, până acum nu sosesce vre-o scire decisivă. Se vede că proclamația vrea să coincidă cu rezultatul luptelor de peste Dunăre. Se anunță însă că din Thesalia au pornit toate trupele spre granița Serbiei.

Diferite corespondențe de țare raportă că aceste trupe sunt în general căptușite cu bași-buzuci, cari actualmente nu și pot face mai bine obiceiul de cât în provinciile, unde nu a ajuns armata creștină. În Serbia credem că vor avea primirea ce deja li-s'a făcut în Muntenegru, unde nu se mai vorbește de acești copii resfățați ai sultanului.

În Muntenegru, luarea Nicsiciului se vede că a pus capăt rezistenței turcesci. Pôrta aruncată astăzi într'un foc aproape din toate părțile, nu mai e în stare a face față tuturilor atacurilor, a cărora cauză este.

O telegramă de la Șipca anunță că noi atacuri au avut loc la această strămtore întărită. Curagiul apărătorilor a fost și de astă-dată demn de laudă. Suleiman-pașa era și-a înfrant oștirile la Șipca. Acesta e un eșec al căruia resunet se va resimți până la Plevna. Aci luptele continuă; după telegramele oficiale, înaintarea trupelor creștine se face pas cu pas și pe fie-care di cercul redutelor turcesci se strânge mai tare.

DIN INTRU

Joi, 8 (20) Septembrie, după sânta Ierarghie se va ținea la sânta Mitropolie o serbare religioasă, în care se vor face rugăciuni pentru oștenii rusești și români căzuți pe câmpul de onoare.

În seara de 29 August, N. S. Domnitorul a trimis din cartierul SĚu general ordinea de bătăie a trupelor cari aveau să eșecute a doua zi, 30 August, atacul general în contra pozițiilor retranșate din fața Plevnei.

Măria Sa prescriesese ca în zorii de zi artileria să deschidă pe toată linia focal cel mai viu asupra fortificațiilor inamice. Pe la 9 ore, focul artileriei trebuia să fie suspendat pentru o oră și jumătate, după care avea să reînceapă iarăși cu vigoare spre a prepara atacul, și numai acele baterii având ordin a suspenda tirul lor cari ar fi putut împiedeca mersul la atac al trupelor.

Armata română, la aripa dreaptă, avea de obiectiv al atacului său reduta cea mare de la nordul Plevnei; trupelor din centru din la 9-lea corp rus Măria Sa le prescriesese a ataca lagărul retranșat turcesc, atac care trebuia susținut pe aripa stângă de trupele corpului al 4-lea rus și de un detașament din trupele generalului principe Imeritinski, sub comanda generalului Skobeleff.

Diminea de 30 August începu ploioș și cu căldură; ordinele de atac erau însă date; M. S. Domnitorul, cu statul SĚu major general, porci din cartierul SĚu spre câmpul de bătăie. Aici se întâlni cu Majestatea Sa Imperială și cu Alteța Sa Imperială Marele Duce Nicolae.

Acea zi fiind serbarea sântului Alexandru, aniversarea Majestății Sale, un Te Deum se slăji în câmp, la care asistară, pe lângă Majestatea Sa, M. S. Domnitorul, A. S. I. Marele Duce Nicolae și suita Lor. Se luă un mic dejun, în timpul în care mâncară și trupele înainte de a merge la atac. A. S. I. Marele Duce închină în sântăta Majestății Sale Imperatorului, a cărei zi se serba. Majestatea Sa, mulțumind, închină pentru ambele oștiri aliate cari și vărsară sângele în acea zi una lângă alta pentru o cauză sântă. M. S. Domnitorul înălță apoi și merse la locul ce era indicat trupelor că avea să se ocupe în timpul bătăliei.

Atacul era ordonat a începe la orele 3 precise, pregătit de focul artileriei care urma să se susțină. La ora fixată, coloanele de infanterie din aripa dreaptă, din centru, din aripa stângă înaintară toate de odată. Coșna de atac din divizia 3-a română era comandată de colonelul Ipătescu; în capul celei din divizia 4-a se afla colonelul Barănescu.

Trupele noastre înaintară la atac cu un avânt și o ordine admirabilă, sub o grindină de gloanțe și de obuze care cădea asupra lor din redută și din bateriile turcesci. De trei ori ele fură silită să se opri sub acea ploie de foc care seceră rândurile

lor; ele se reformară și merse înaintă spre redută. Colonelul Ipătescu avu calul său ucis sub dânsul; majorul Șonța muri în capul batalionului său; căpitanul Valter, cu un gabion în mână, asvărindu-se cu omenii săi spre a intra în redută, cădu morți în șanțul ei. Pe la 6 ore s'era atacul Românilor era oprit, trupele care îl executaseră secerate, dar fusă nu descurajate nici debandate. După un mic repaus, atacul începu iarăși, și la 7 ore și jumătate, s'era batalionul al 2-lea de vânători și regimentul al 10-lea de dorobanți împreună cu trei batalioane rusești intrară în redută și se făcură stăpâni pe deșna. Soldatul Grigore Ion, din batalionul al 2-lea de vânători, smuise un drapel turcesc, ucigând pe cel ce îl purta: 2 tururi inamice căzură în posesiunea noastră.

În centru și pe aripa stângă atacul fu executat cu aceeași bărbăție și bravură de trupele imperiale, și Turcii li opuseră aceeași înverșunare, aceeași rezistență desperată ca la aripa dreaptă. Lagărul retranșat nu se pută lua, însă generalul Skobeleff luă în țioa acea o redută și a doua zi mai înceri încă două.

Acesta fu rezultatul acestei serioase lupte care, prin durată ei, prin numărul trupelor angajate, prin întinderea terenului pe care se desfășură și tăria pozițiilor atacate, avu toate proporțiunile unei bătăii. Acesta este prima la care participă de secol oștirea română și în care juna noastră armată și primește glorioasă boț. Ea a dovedit în acea memorabilă zi că viața strămoșescă este încă viă între Români, și disciplina, valoarea și disprețul morții ce, întocmiți ca niște trupe oștite în lupte, oștașii noștri au arătat în acea zi, și au atras laude nu numai din partea ofițierilor străini cari sunt atașați la cartierul general al armatei rusești.

Perderile suferite în această bătălie au fost destul de simțitoare din partea ambelor armate ruse și română; ele sunt o dovadă de seriozitatea luptei, de bravura și de energia atacului, de crâncena apărare în fine la care a fost silit inamicul. Din partea oștirii române avem a regreta pierderea a 1 ofițiar superior, 40 de ofițieri subalterni și 1176 oșteni răniți, și un ofițiar superior, 14 ofițieri subalterni și 1325 oșteni neși.

Și de astă dată inamicul, cu toate declarațiunile s'ele solemne și oficiale, a întrebunțat în luptă mijlocele de cari a usat de atâtea ori, reprobate de spiritul de umanitate, de civilizațiune și de regulele dreptului ginților. Ambulanțele noastre și personalul medical purtând semnul convențional al „Crucii Roșii“ n'au fost ocrotite de focul inamicului; brancardierii cari adunau răniții de pe câmpul de luptă au fost uciși sau răniți; în fine răniții cari s'au putut țeri după câmpul de bătăie spună cum au văzut sub ochii lor de mai mult ori pe Turcii al-rgând afară din redută și mutând pe camarazi lor morți sau răniți. Asemenea procedări barbare de a face resbelul sunt lăsați la judecata istoriei și a lumii civilizate.

Ruletin de la teatrul resbelului.

Publicăm următoarele telegrame adreseate din cartierul general al Marelui Duce comandant-cap al armatelor ruse, principelui Gortiacoff:

Gornj Studen, 5 (17) Septembrie 1877. — Ieri, 4 (16) Septembrie am inspectat pozițiunile române și am fost pe deplin satisfăcut. Blokhausul și bombardamentul Plevnei urmând în localitățile ce am desemnat la 2 Septembrie, s'au rădicat baterii cari cauzează inamicului pagube însemnate. Astăzi m'am întors la Gornj Studen.

Astăzi, 5 (17) Septembrie, la Șipea, Turcii au atacat de odată muntele Sântului Nicolae, la 3 ore dimineața, după un bombardament de 5 zile, și la 5 ore asaltul s'a dat pe toată linia.

După o luptă crâncenă de 9 ore, inamicul a fost respins cu o pierdere enormă. Pagubele noastre sunt însemnate. Adjutantul Imperatorului, prințul Meshtchavsky, a fost ucis. Colonelul Tiajalnikoff a fost ușor rănit.

Cel d'ânșii atac a fost susținut de regimentul Podolek. Dachanine, comandantul acestui regiment, Tiajalnikoff, comandantul regimentului Jitomer, prințul Chelkoff și Sandetzky s'au distins în deosebi.

Telegrama complimentară a generalului Radetsky din 5 Septembrie.

Șipea. — Am fericirea de a aduce la cunoștința Alteței Voștre că asaltul disparat al inamicului asupra fortificațiilor Sf. Nicolae a fost cu totul respins. Mă mult de 2,000 oșteni din garda turcescă și trupele arabe au luat parte la acest atac. Perderile noastre sunt de 19 ofițieri, 100 soldați morți și 400 răniți.

(Monitorul Oficial)

ESPORTATIUNEA ROMANIEI

La citirea acestui titlu, ar crede cine-va că publicăm unul din acele interesante rezultate care ne arată la trei, la șese și la douăsprezece luni, aurul ce România a atras, în acest interval, din străinătate în schimbul produselor sale.

Dacă am fi avut la îndemână un asemenea rezultat, neapărat, că am fi făcut un șir de publicitate pentru a se vedea din ce parte înclină balanța de comerț. Din nenorocire însă direcțiunea generală a vămilor, sau din nepricepere sau din neglijență, nu dădu la lumină de cât foarte neregulat asemenea rezultate, și acestea chiar într'un mod cum numai ea le pōte înțelege; suntem siliți a le trece și noi sub tăcere, și a aborda „chestiunea esportatiunii“ dintr'un alt punct de vedere, care prin importanța sa a ajuns a preocupa toate spiritele și a forma ordinea zilei.

E vorba de esportatiunea cerealelor, de numeroșele cereri ce ni se adresează din străinătate și de mijlocele noastre de transport. care în loc d'a tenta și a încurajia pe amatori, „insuficiența lor“ face a se depărta și a se îndrepta în alte părți, unde aceste mijloce le oferă garanții și facilități mai mari.

Se știe că principala arteră de a-

vătuie națională care atrage mai mulți bani în țară după urma produselor sale, este agricultura; se mai știe asemenea că de grec a fost lovită ea în astă ultimă decime de ani, prin scumpirea muncii, aci de uratele recolte, aci de lipsa de institutiune de credit pentru a se perfecționa, aci iarăși de marea concurență a Americii și a Californiei, aci în fine de abundența recoltelor în țările consumatoare din Europa și prin acesta de necăutarea produselor sale. Rezultate spăimântătoare am avut adesea de înregistrat, și cu toate acestea dacă ar fi fost numai atât răul, pōte că astăzi el ar fi dispărut dacă mijlocele noastre de transport n'ar fi venit să pue un nod și serios obstacol esportatiunii cerealelor în străinătate, unde recoltele, anul acesta lasă un deficit spăimântător.

Resbelul, între alte rele, aducându-ne și închiderea Dunării, astă mare cale prin care facem să parvie cerealele noastre în țările consumatrice, esportatiunea a trebuit să înceteze de fapt pe această cale, și să se concentreze la gurile despre nordul țării.

Din nenorocire și aci remarcăm că ea întâmpină după urma transportului cu căile ferate serioșe obstacole, care de nu se vor înlătura cu iuțela ce reclamă împrejurările, vom fi de sigur condamnați a rămânea cu escedentul recoltelor noastre în magazii, atunci pe când el ar fi putut aduce în țară în schimb mai bine de 100 milioane franci.

Convențiunea cu Rusia este adevărat, stipulează că toate liniile noastre ferate sunt și rămân în tot timpul cât va dura resbelul la dispoziția armatelor imperiale ruse. Este deci un angajament, și nu noi vom căuta a'î nega sau a slăbi din autoritatea lui. Acesta ce avem de gis însă este, că s'ar fi putut găsi mijloce foarte eficiente pentru ca căile noastre ferate să satisfacă și trebuințele esportatiunii noastre.

Se pretinde că numărul vagonelor abia ajunge a întâmpina trebuințele armatelor ruse. Nu seim până la ce punct astă aserțiune pōte fi adevărată, când e cunoscut că grosul armatelor ruse este deja peste Dunăre și aceea ce mai vine este insușiantă pe lângă ceea ce a trecut. Probă despre aceasta avem, că mai la toate stațiunile stau câte 30 și 40 vagoane gōle câte 10 și 15 zile fără să fie întrebunțate de trupele ruse. Aceste vagoane sau cel puțin 10 din ele nu s'ar putea întrebunțate ore în transportul cerealelor noastre din interiorul țării la frontiera? Dacă n'am cunoșce bunele intențiuni ale Rusiei, am putea gice că lucrul e deficiul de făcut. Din momentul însă ce Rusia e amica și aliata noastră: țara care ne-a dat pentru prima oră independința politică și toate bazele dezvoltării noastre materiale și morale, apoi înăvuițarea României trebuie s'o bucure neapărat, după cum miseria ei trebuie s'o mahnescă. Nu credem dar ca autoritățile ruse să fie atât de rău intenționate în cât

să prefere a vedea cerealele noastre putredind în magazii, atunci tocmai când ele sunt mult căutate, și când s'ar putea întrebunțate fără a jena serviciul militar, o parte din vagoanele ce stau gōle pe la stațiuni în transportul acestor cereale.

Dar avem o singură cale, și înfințarea de alte trenuri ar aduce mari confuziuni pe linie. Nu s'ar putea ore acroșia din vagoanele ce stau astăzi neîntrebunțate și care așteptă zile întregi pentru a se pune în mișcare cu trupe sau materiale ruse, cinci sau șase dintr'ensele pe fie-care tren de pasageri, încărcați cu produse? Lucrul nu ni se pare dificil dacă am consulta practica lucrurilor. Afară de aceasta, se pretinde că d. Guilloux, este un eminent și foarte abil Director de căi ferate. Dacă acesta este adevărat, apoi credem fără a cere de la un om mai mult de cât pōte, fie el cel mai inteligent și mai abil din lume, că mai multe trenuri ar putea circula pe fie-care și pe o singură linie, fără să dea loc la nici una din confuziunile ce se invocă.

Dacă dar pe lângă inteligință și abilitate, d. Guilloux, Directorele general al căilor ferate Roman-București-Verciorova, ar avea și voință, apoi nimic nu l'ar împiedica d'a se împrumuta cu vagoane de la Companiile streine din Germania, pentru a satisfacă interesele materiale ale unei țări, în care și compania ce reprezintă, are partea sa cel puțin din punctul de vedere al regularității plății anuităților, dacă nu din acel sentiment, d'a veni în ajutorul unei țări angajate într'un resbel din cele mai uriașe, și care are trebuință de concursul tuturilor acelora care de mai mulți ani și au asigurat sub cerul ei, o viață liniștită și destul de producătoare spre a merita acest concurs.

Din toate acestea rezultă, că insuficiența vagonelor face imposibil transportul cerealelor noastre la frontiera; că această insuficiență face ca amatorii streini să și îndrepteze privirile și aurul în alte țări; că acolo unde trebuia să ne folosim de trebuințele Europei, să i vindem 300 de kile de grâu de exemplu pe 6 galbeni în loc de 100 ce i dam anul trecut pe 8 galbeni și să introducem în țară mai bine de 100 milioane franci, suntem epuși a vedea escedentul recoltelor noastre putredind prin magazii, și miseria și penuria atingând gradul cel mai înalt ce s'a putut vedea până acum, căci nu trebuie să sperăm că resbelul va avea o scurtă durată.

Remarcăm că ministrul agriculturii, comerțului și lucrărilor publice, își dă multe ostensii spre a rezolva această chestiune de un așa mare și însemnat interes pentru agricultura și finanțele țării. Compania liniilor ferate „Roman-Iasi-Ițcani“ în capul căreia figurează ca consilier administrativ pentru România, Baronul de Hertz tatăl acest distins bărbat care a iubit și

PARTEA LITERARA.

MIHAIL STROGOFF SAU CURIERUL ȚARULUI.

II. (Urmare) Țarul, de câte-va momente sta nemișcat la f'ăștra cabinetului său, când apr. și de abieră din nou n'au. Marele prefect de poliție se arătă pe prag. — Intră, generale, dize Țarul cu o voce scurtă, și spune-mi tot ce știi despre Ivan Ogareff. — E un om foarte primejdios, sire, răspunde marele prefect de poliție. — Aven rang de colonel? — Da, sire. — Era un ofițer inteligent? — Fōrte inteligent, dar imposibil de stă-

pănit, și de o ambițiune fără frâu, care nu s'ă da îndărăt de la nimic. S'a avântit îndată în intrigă secrete și atunci s'a luat gradul de Alteța Sa marele duce și în urmă a fost exilat în Siberia. — Pe ce timp? — Sunt doi ani. După șase luni de exiliu, grațiat de înalta favōre a Majestății Voștre, s'a întors iar în Rusia. — Și din timpul acesta nu s'a mai întors în Rusia? — Da, Sire, s'a mai întors, însă de astă dată de bună-voe, respuns prefectul de poliție. Si-apoi adause, coborând puțin vocea: — A fost o vreme, sire, în care, când cine-va se ducea în Siberia, nu se mai întorcea. — Ei bine, cât voi fi eu în viață, Siberia este și va fi un loc de unde cine-va se pōte întorci. Țarul avea drept să pronunțe aceste cuvinte cu o îndrăzneală măndră, căci adesea a dovedit prin elemente sa, că dreptatea rusă știe să erte. Prefectul de poliție nu răspunde nimic, dar se citea într'usul că nu era parti-

san al măsurilor pe jumătate. După dânsul, ori ce om trecuse odată Uralii între geandarmi, nu trebuia să i mai treacă și a doua oră. Dar nu era ast-fel sub noa stăpânire și perfectul o plângea cu sinceritate. Cum! Adică să un mai fie condamnat pe viață pentru alte crime de cât numai pentru crimele de drept comun? Cum? Adică exilați politici să se mai întōrcă înapoi din Tobolsk, Irkutsk, I. kurt-k? În adevăr, prefectul de poliție, obișnuit cu hotăririle autocrate ale nazarilor cari altă dată nu erta, nu putea să se impace cu acest sistem de guvernare. Mai tâcu, așteptând ca Țarul să i întrebe de nou. Întrebările nu întârziară. — Ivan Ogareff, întrebă Țarul, nu s'a mai întors a doua oră în Rusia, după aceea călătorie prin provinciile siberiane, călătorie al căreia scop a rămas necunoscut? — Da, s'a mai întors. — Și, de la întōrcerea lui, poliția i-a pierdut urmele? — Nu, sire, pentru-că un oșendit nu d'vine cu adevărat periculos, de cât din ziua în care este grațiat. Fruntea Țarului s'ă încruci un moment. Pōte că prefectul de poliție s'a temut că

a mers prea departe de și încăpățănarea în ideile sale fu cel puțin egală cu devotamentul fără margini ce avea pentru stăpânul său; dar Țarul neabăgând în seamă aceste mici împotări indirecte în ceea ce atinge politica sa din intru, continuă scurt șirul întrebărilor sale: — Pentru cea din urmă oră unde a fost Ivan Ogareff? — În guvernamental Perm. — În ce oraș? — Chiar în Perm. — Și ce făcea acolo? — Părea că n'are nici un rost, și purtarea lui nu da nici o bănuială. — Nu era sub privegherea înaltel poliții? — Nu, sire. — Pe ce timp a părăsit Perm? — Pe luna lui Martie. — Spre a se duce? — Nu se știe. — Și din timpul acesta, nu se mai știe ce s'a făcut? — Nu s'ă știe, sire. — Ei bine, să știți, răspunde Țarul. În acințări anonime, cari n'au trecut prin birourile poliției — mi s'au adresat pe ascuns, și în fața faptelor ce se săvârșesc

acum peste frontieră, am tot dreptul să cred, că sunt esacte. — Voiți să dicită, sire, strigă marele prefect de poliție, că Ivan Ogareff este amestecat în invazia tartară? — Da, generale, și te voi face să afli ceea ce nu știi. Ivan Ogareff după ce a părăsit Perm, a trecut peste munții Urali. S'a aruncat în Siberia, la stepele kirkize și acolo, a cercat, nu fără succes, a rescusa aceste populații nomade. A coborât apoi spre mișcă-zii până în Turkestanul liber. Acolo în khanatările Bukhara, Kho-khandului și Kurduzului a găsit căpeteniile gata a năpusti hordele lor tartare în provinciile siberiane și a ațâța ast-fel o răscălă generală în imperiul rusec din Asia. Răscălă s'a doșpit în secret, dar n'a întârziat a iabuci ca un fulger și acum căile și mijlocele de comunicație s'au tăiat între Siberia occidentală și Siberia orientală. Mai mult încă: Ivan Ogareff, nebun de resbunare, voiesce se atente la viața fratelui meu!

inbește România ca țara sa natală și care a adus însemnate servicii și țării și comerțului român în tot timpul cât a fost Director al Băncii României, a și regulat cu conștiință bine înțeleasă al autorităților ruse după cererea ministrului Aurelian, înmulțirea materialului rulant și transportarea cerealelor pe tota linia care traversează nordul Moldovei și se lăgă la Ițcani cu liniile austriace, singura cale care ne pune în comunicațiune cu restul Europei Occidentale.

Acest început o dată făcut, nu știm pentru ce Direcțiunea liniilor ferate Roman-București-Verciorova n'ar imita pe Baronul de Hertz împutunând să luăm cu chirie pe timpul câtva dura resbelul de la vre-una din numeroșele companii din Germania care n'au atât mult de lucru, vagonet- necesarii pentru facilitarea celei mai mari și mai însemnate esportatiuni ce are țara. Ar fi de dorit ca d. Guilloux să se familiarizeze mai bine cu interesele materiale ale acestei țări, și în înțelegere cu cele ale companiilor germane, cu guvernul nostru și cu autoritățile ruse, să faciliteze esportatiunii noastre materialul rulant de care are atât mare trebuință.

În vertice caș, atragem atențiunea publicului și a tutulor țărilor din țară asupra acestei vitale chestiuni, care se resumă în înmulțirea materialului rulant pe liniile noastre ferate, fără de care nu va putea exista pe timpul cât va dura resbelul, esportatiune de cereale române!

(Curierul Financiar).

SCRII OFICIALE

S'a deschis pe seama ministerului de reșel un credit sublimantar de lei 451,633 bani 95, asupra exercițiului 1877, pentru acoperirea cheltuielilor de soldă și hrană gradelor inferioare pe luna Iulie, anul curent, care s'a sporit peste efectivul bugetar cu ocaziunea mobilizării armatei.

Acest credit este împărțit la capitolele și articolele următoare:

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes items like Gendarmerie, Artillery, Cavalry, etc.

Se deschide pe seama ministeriului de reșel un credit extraordinar de lei 219,955 bani 40, asupra exercițiului 1877, pentru plata cheltuielilor necesare în luna Septembrie armatei puse pe picior de reșel, care credit se va uni cu creditul deschis ca decretul No. 1,634, în luna August, atât în comptabil cât și în ordonanțări.

Sunt numiți și permutați:

D. Gr. Petroni, actualul membru în secția I civilă a tribunalului Ilfov, este permutat în aceeași calitate la secția III a aceluiași tribunal în locul d-lui M. Macea, care trece la secțiunea I, în locul d-lui Gr. Petroni, permutare cerută de ambii magistrați, în interesul de a face experiență în diferitele ramuri de servicii.

D. Dimitrie Protopopescu, licențiat în drept de la facultatea din Paris, actual membru la tribunalul Buzău, intrându în condițiunile art. 1, 3, 7 și 1 din legea de admisibilitate, prezintă al tribunalului Ialomița, în locul d-lui M. Vlădescu demisionat.

D. Nicolae Cinrea, care a servit mai mult timp în administrație, intrându în condițiunile art. 10 din legea de organizare judecătorească, judecând la ocolul al V-lea din orașul Iași, ocupând această funcțiune provizoriu, până la întoarcerea titularului d. Casar Albineț de la armată, unde e obișnuit.

D. Teodor I. Danielescu, actual adjutor de greș la tribunalul Muscel, adjutor al judecătorului de ocol din orașul Câmpulung, în locul d-lui G. Vasilescu, depărtat pentru abateri de la datorii.

D. George Borănescu s'a confirmat primar al comunei urbane Mizil, din județul Buzău.

D. Michail Ioanir s'a revocat din funcțiunea de primar al comunei urbane Huși, din județul Iași, și s'a confirmat în locul d. Stefan Gheorghiu.

D. Alecu Ivanovici s'a confirmat primar al comunei urbane Herța, din județul Dorohoi.

D. I. C. Sigan, actualul sub-prefect de la Piasa Podgoria, din județul Prahova, în asemenea calitate la Piasa Târgșoru, același județ, în locul d-nului C. G. Urlițănu, chemat în serviciul armatei.

D. A. Stelienescu, actualul sub-prefect de la Piasa Câmpu, din județul Prahova, în asemenea calitate la Piasa Podgoria, același județ, în locul d-lui Sigan, permutat.

D. George Alexandrescu, sub-prefect la Piasa Câmpu, din județul Prahova, în locul d-lui Stelienescu, permutat.

D. Constantin Ap. Simionescu, fost greșier și substituit de tribunal, polițaiul la orașul Buzău, spre împlinirea vacanței ce există.

D. Ștefan Bujor, actualul polițai la orașul Vâlco, județul Ismail, în asemenea calitate la orașul Rani, același județ, în locul d-lui Cantoniari, permutat.

D. Dorimedon H. Lazăr, actualul polițai de la orașul Tulza, județul Ismail, în asemenea calitate la orașul Vâlco, același județ, în locul d-lui Bujor, transferat.

D. Dimitrie Cantoniari, actualul polițai de la orașul Rani, județul Ismail, în asemenea calitate la orașul Tulza, același județ, în locul d-lui Dorimedon H. Lazăr, transferat.

D. I. Apostolescu este numit în postul de șef-receptor la biroul vamal Zimnicea, în locul d-lui G. Lăpăneanu, destituit.

D. George M. Ghies, comisar general pe lângă comandantul-cap al armatelor imperiale ruse.

D. Alexandru E. Lămoțescu, adjutor comisarului general.

D. George G. Cantanzino, idem.

D. Constantiu M. Durma, registrator și arhivist.

D. N. Rosetti-Bălănescu, comisar special la Iași.

D. Alexandru Beldiman, secretar al acestuia.

D. G. Mărgărescu, comisar special la București.

D. Teodor C. Balala, secretar acestuia.

D. Nicolae Catargi, comisar special la Galați și Brăila.

D. Ilie Iscovachi, comisar acestuia.

D. Aristarh Calbidachi, comisar regional în Basarabia.

D. Dimitrie D. Caravasil, ajutor acestuia.

D. Ioan Ritoridi, comisar regional în Giurgiu.

D. Ioan Poliza-Mieșanescu, comisar regional la Zimnicea.

D. Grigori Bilciurescu, comisar adjutor acestuia.

D. Ioa Vlădida, delegat special pe lângă intendență.

Diurnele convenite acestor funcțiuni sunt cele prevăzute în proiectul de stat deja aprobat.

OBSERVAȚIUNI CRITICE

(Urmare și fine).

Dar din esemplul cu copilul urmează evident că numai versiunea a doua e cea adevărată, și că cea din întâi e în cazul cel mai rău, un lapsus calami — o greșală de condei.

Acest lapsus, aflat pe o „singură” pagină și corectat cu cinci șiruri mai jos, îl exploatează apoi recensentul în întreaga sa critică.

În sfârșit d. Zotu „nu poate termina fără a vorbi și despre impresiunea de mirare, ce i-a lăsat apendicele”

În care d. Maiorescu promisese a da notițe bibliografice pentru studiarea controverselor logice și nu dă, de cât

„titlurile unor cărți generalmente cunoscute „simple titluri.”

Noi n'avem nici un fel de impresiune de mirare, numai pentru că d. Zotu binevoiesce a da și aici rolul fantaziei sale, în locul adevărului. Iar adevărul este: la pagina 104 și 105 sunt citate manualele, întrebuintate la compunerea logice, fie-care însoțit de o scurtă notiță critică sau de un avis pedagogic, iar după aceea urmează citate toate locurile (volum, carte, și pagină) opurile cari pot servi pentru o mai departe dezvoltare acestor lucruri tratate pe scurt în „Logica.”

Cât despre „dar” cu formă concludentă și despre ceea ce voește recensentul a zice în privirea deosebirei „representării comune” de „noțiune”, nu vom răspunde nimic. Cauza e simplă — ne sunt indiferente atât ideile d-sale asupra nuanțelor de înțeles al particulelor românești, precum și părerile filosofice. — Rolul criticii noastre se mărginează la respingerea bănuielelor de plagiat, a contrazicerii flagrante și

a bănuielei de superficialitate, aruncată asupra autorului „prin mirare” de la capăt.

Dar să admitem — deși nu concedem — că în cartea d-lui Maiorescu ar fi — nu o contradicție — ci zecă. De unde și până unde vine recensentul să deducă din contradicții nesciința autorului? De când contradicțiile sunt o dovadă de nesciință? Dacă noi am susținea de ex. că Condillac a fost materialist, că St. Ión e întemeietorul logice, că Români vorbeau grecesce, atunci acesta ar fi o dovadă de nesciință. Dar o contradicție care dovedește cel mult ceva în privirea puterii de judecată a unui om, nu în privirea științei.

Ce ignorant ar trebui să numim pe Kant, care se contradice câte o dată, care dă câte două definiții despre un lucru, din care nici una nu' e bună, ba se esclud... C'un cuvânt ori-ce neconsecvență în gândire ar trebui stigmatizată drept nesciință.

Dacă învățătura l-ar garanta pe cine-va contra erorilor de judecată, atunci pe de o parte n'ar mai fi dispute între omenii învățați, iar pe de altă parte, dacă învățătura ar fi condiția judecării: omenii neînvățați n'ar putea să judece de loc.

Dar în faptă stă astfel. Știința poate căsca orice-cine voește, judecată nu. Judecata e un dar prețios al naturii, care se găsește în porțiune mică la orice om, dar încăpătore și clară numai la aristocrația spirituală, pe care natura a semănat-o cu multă șgărăncie pe fața pământului.

Și a această aristocrație e șicanată în republica literelor, ca și aristocrația numelui istoric în republica cetățenilor. În amândou republicele mediocritatea (din invidie și din simțimentul nimicniciei sale) va bănui capetele, pe care nu va putea să nu va voi să le înțelgă.

Și un asemenea cap cu judecată vastă și limpede este într'adevăr autorul manualului de logică, din care cauza republica literelor române e pe cât se poate în contra lui.

Insinuări, buiguiri confuze despre cosmopolitism, bănuiele de neștiință, acuzări de plagiat, toate acestea se aruncă asupra unui spirit, care în fie-care șir e de transparentă cristalului și nu lasă nimăruia îndoieli asupra celor, ce voia să zică.

Și când nu mai ajung aceste, atunci se ia refugiu la — contradicție 1) de și asta e bănuiala cea mai fragilă din toate, „X sau Y, v'un recensent ore-care, amestecă și confundă toate, aduce lucrurile cele mai eterogene și voește a dovedi înscrierile noastre, nu greșeli, — ci „contradicții.” O apucătură naivă și rea, de care se servesc adese acești domni. Contradicție să nu admitti într'un autor de cât până ce ai găsit două teorii „cu totul neîmprenabile” și după ce „ți ai dat totă silința” posibilă de a le împreuna. Dar să se contrazică cine-va pe fie-care pagină? — Trebuie să fie un om care nu știe ce vorbește căci asta va se zică contradicție.

Vedți un cap, ce nu' e capabil de a pricepe o cugetare în unitatea ei, că frange din scrierile noastre de ici și colo câte o bucățică, le ține lângă olaltă și de o dată strigă „contrazicere!” Aceasta e mult mai ușor de cât de a urma pe un autor în toate minele cugetării sale și a' i spune apoi, ce ai contra lui. Dar unde puterea și curajul de a urma și părăsi pe acești domnișori, strigă mai bine „contrazicere” — De odată numai i-auz: „ici commencement les contradictions! 2) Cum pot numai să credă asemenea capete, că spirite de osul nostru nu vor observa cea mai simplă din legile logice, principiul contradicțiunii, că au lucrat totă viața la un sistem de cugetări, fără a avea o idee resgândită și lămurită și o iconă clară

1) De aici urmează un plagiat al nostru îndreptat în contra a doi recensenti, unul german, altul francez. Expresiile prea aspre ale originalului le-am blândărit cu mult.
2) Aceste șiruri sunt îndreptate contra lui Saint-René Taillandier, un recensent al autorului din care estragem.

despre ceea ce învățăm pe alții; ei cred că trebuie să așteptăm să vie niște inteligențe comune ca și muștele de pe păreți, pe cari i produce fără greș conubiul ori și cărei părechi omeneste, pentru ca să ne lumineze pe noi asupra principiului contradicțiunii!

M. Eminescu.

(Cuierul de Iași)

CRONICA

Aducerea stindardului turc. — Între trofeele luate de Români de la Osman-Pașa este și un stindard verde. Adus de alaltă seară la palatul de la Cotroceni, a fost condus, în aclamațiile entusiaste ale poporului care se îndesa prin străzile pe unde avea să treacă cortegiul, până la casa din Dăla Spirii unde a fost depus. Chiar junele soldat, un vechitor, Grigore Ión, mic de statură, care a avut curajul și fericirea d'a' l amurge din mijlocul ianemicilor, îl ducea. Multimea iută opina pe junele soldat cu aclamații și buchete de flori.

A fost un moment solemn care a făcut să treacă prin inimile tutulor un fior religios, când cortegiul a spon pe bulevardul Universității și junele soldat a închinat stindardul turc de trei ori înaintea statuei lui Mihail Viteazul.

Acest stindard este de mătase verde, plin de versete din Coran cusute cu aur, cam vechi. La o parte este sfășiat.

Primăria capitalei a oferit vechitorului în semn de admirare, un orologiu.

Garda Imperială. — Oparte din cavaleria gardei imperiale a trecut ieri prin București pe strada Mogoșiei.

Tot din această gardă a mai trecut și aji prin capitală.

Teatru-Circ. — O reprezentație de însemnătate va avea loc în acest teatru, joi, la 8 Septembrie. Între persoanele ce binevoesc a da concurs la această reprezentație, vedem și pe d-șorele Clotilda și Eugenia Ademo. D-șorele Ademo au avut prea puțin ocaziune a se prezenta publicului bucureșcian. Aceia însă cari au avut fericirea a-le vedea esecutând bucăți de declamație nu au întârziat a se convinge că în curând arta teatrală se va bucura de două talente cu mult viitor, lucru de care se simte prea mare gol între artiștele noastre.

Nu putem de cât să mulțumim D-șorelor Ademo că ne procură fericirea a le admira într'o piesă ca „Jianul” în care rolele principale au lăsat tot-d'anna de dorit.

Cu această ocaziune, ne credem în poziție a anunța că în compania Teatrului celui Mare, D-șorelor Ademo, li a'a acordat un loc, unde suntem siguri, vor da probe că merita mai mult.

ULTIME SCIRI TELEGRAFICE

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 19 Septembrie, 9 ore dimineața — Constantinopol, 17 Septembrie.

Sciri noi de la Osman-pașa anunță că lupta continuă dinaintea Pleveni. Suleiman-pașa anunță că după ce au luat în posesie St. Nicolae, Turcii atacă acum cele din urmă retrăgamente rusești de la Sipea și că lupta urmează.

O recunoștere trimisă de Suleiman-pașa la strămoșii Bugaz a avut o încăierare cu un detașament rusec.

Viena, 18 Septembrie.

O depeșă din sorgință turcească spune că evacuarea completă a Șucei este ca și iminentă.

Constantinopol, 18 Septembrie.

Rușii care se retrăseseră din Ardahan în fortăreața Emiroglu, au intrat iarăși în Ardahan, dar se crede că vor părăsi în curând această localitate.

Athens, 18 Septembrie.

Consiliul de miniștri a ținut ieri două ore. Miniștrii sunt de acord pentru formarea unui nou guvern; dar considerând că guvernul actual numai există din momentul morții președintelui său, și au depus demisia în mânele regelui, care va hotări după dorințele națiunii.

Ivan Ogareff nu ar fi putut să se impliniscă.

Trecură câte-va momente, în care prefectul de poliție păstră țărerea. Apoi apropiindu-se de Țar, care să aruncase într'un fotoliu, zise:

— „Majestatea-Văstră a dat ordin pentru ca această năvălire să fie respinsă cât mai iute?”

— Da, răspuse Țarul. Cea din urmă telegramă care a putut trece până la Nijoi-Udinsk, a trebuit să pne în mișcare trupele din guvernamentele Ianiseisk, Irkutsk, Iarkutsk și Irkutsk, pe noalea din provinciile Amurului, și laculul Baikal. În același timp regimentele din Perm, Nijni Novgorod și Cazacii de la graniță s'au pus grabnic pe drum spre munții Urali; dar, din nefericire, le vor trebui mai multe săptămâni până să ajungă în fața coloanelor tartare.

— Si fratele Majestății Văstre, Altețu Sa marele duce, în acest moment izolat în guvernământul Irkutsk nu mai este în comunicație directă cu Moscua?

— Nu.

— Dar trebuie să știe, prin depeșă din urmă, cari sunt măsurile luate de Majestatea Văstră și ce ajutoare trebuie să as-

cepte din guvernămintele cele mai apropiate de Irkutsk?

— Acesta o știe, raspuse Țarul, dar ceea ce nu știe, e că Ivan Ogareff d'o dată cu rolul de rășcăritor, trebuie să joci și rolul de trădător și că are într'el un iacimic personal și înverșunat. Trebuie să știți că prima disgrăție Ivan Ogareff o datorează marului duce și ceea ce e mai grav este că acest om nu este cunoscut de fratele meu. Proiectul lui Ivan Ogareff este dară de a se duce la Irkutsk și acolo sub un nume fals, să ofere serviciile sale marului duce. Si apoi, după ce de ja 'i va fi căpătat încrederea, când Țării vor începe jura Irkutsk, să le da orașul pe mâna împărașului sau fratele meu, a cărui viață este direct amenințată. Estă ce seid prin rapoartele mele, estă ce nu știe fratele meu, estă ce trebuie negreșit să știe!

— Ei bine, sire, un curier deștept, curajos....

— L'ascept.

— Si care să fie cu multă băgare de seamă, adunse prefectul de poliție, căci d'ți mi voi să adaug, sire, această țară siberiană este o țară potrivită la rescote.

— Vrei să diți, generale, că exilații ar face cauză comună cu năvălitorii? — strigă

Țarul, care n'a mai putut fi stăpân pe sine în fața acestei insinuări a prefectului de poliție.

— Majestatea Văstră să mă erle... raspuse bălbăind prefectul de poliție, căci în adevăr tocmai această gândire îi coprindea spiritual săd neliniștit și necrezător.

— Cred în exilații mai mult patriotism — reluă Țarul.

— Mai sunt și alți condamnați pe lângă exilații politici în Siberia, raspuse prefectul de poliție.

— Criminalii! O! generale, pe accepția și i las d-tale. Accepția sunt lepădăturile societății. Ei nu sunt din nici o țară. Dar răscăla săd mai bine, învidia nu se face în contra împăratului, oi în contra Rusiei, contra acestei țări, pe care exilații nu ad perdut speranța a o vedea și pe care o vor vedea.

Nu, nici odată un Rus nu va de mână cu un Tartar spre a slăbi, fie chiar pentru un moment, puterea moscovită.

(Va urma)

FRUMUSEȚA!

FRĂGEȚIMEA TINEREȚEI A PELEI
Ca mijloc nelătruncut pentru înfrumusețarea pielii...

RAVISSANTE

de Dr. LEJOSSE, Paris.
Acest mijloc de purificarea pielii, recunoscut în toată lumea...

NEFALSIFICAT se găsește în București numai la d-na BRUS, FARMACIA LA SPERANȚA.

Librăria Socec & C^o

Are onoare a anunța că primește Abonamente la publicațiunea literară ilustrată

„ALBINA DACIEI“

pe prețul de lei n. 20 pe an, 11 pe 1/2 an și 6 pe trei luni.

ANUNCIU IMPORTANT

Sentimentele de recunoștință ale națiunii Române sunt cunoscute de toată lumea...

Editor: Loc. - Colonel D. Pappazoglu.

Făcându-mi-se onorea d'a fi chemat de Societatea Crucea Roșie la Spitalul temporar...

Tot de o dată î rog ca la casa de trebuintă să se adreseze la stimabilul meu amic Dr. Stoicescu...

Eforia Bisericii Crețulescu.

Duminecă 28, neferindu-se preciei satisfăcătoare pentru arandarea moșiei CREȚULESCU...

Un profesor din Germania de Nord...

LECTIUNI în următoarele științe: Desen și pictură, geometria, matematica...

DROHOJOWSKI

profesor de limba FRANCESĂ, GERMANĂ ȘI ITALIANĂ
Teoria tot de o dată aplicată la practică...

LECȚIUNI PARTICOLARE

de MATEMATICI C. Brailoiu, fiul 47 Strada Scaunelor 47.

Damă solidă caută un loc ca guvernanta sau economă. A se adresa la administrația acestui ziar.

D. Vioreanu reintors în Capitală a reluat exercițiul profesiei de avocat.

DESFACEBE TOTALA



Recomand bogatul meu asortiment de felurite Pianuri și Pianine din cele mai renumite fabrici ale Europei...

Wilhelmine Schreiber (613). Calea Mogoșoiei No. 28.

FORȚE IMPORTANT

POSESORII DE MAȘINE CU ABUR. ULEI DE MAȘINE
de calitate cea mai bună și cu prețul foarte efitin...

ANUNCIU

Călătorii la Brașov pot afla la institutul Băilor de aburi de acolo...

locuințe curate și bine mobilate, cu privirea spre grădină...

Diracțiunea băilor de aburi din Brașov.

A egiit de sub Litografie:

CHARTA REBELULUI

în limba Română lucrată în 6 culori, fie care sta în deosebită culoare...

LEMNE DE FOC

calitatea cea mai bună numai tufan și față tăiată și adus la domiciliu...

75 FR. STENJENUL

a magasia de lemne a lui Lessel, lângă gara Târgoviște...

Moșia Sărata,

în apropiere de Buzău, pe calea ferată între stațiile Ulmenii și Monteornu...

De închiriat.

Casa din Strada Casele din Strada Matei Bassarab...

CE SE POATE CAPATA

PENTRU 3 FRANCI LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA

LINGERIA DIN VIENA Calea Mogoșoiei Palais „Dacia“

- Pentru 50 bani: 1 cot Piche de vară.
Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford engles.
Pentru 4 franci 50 bani: 1 pereche pantaloni pentru călători.

Alară de articolele menționate se găsește tot d'una trusouri complete.

Comandă din district însoțite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabile...

TEATRUL DE VARĂ

GRADINA GUICHARD Astăzi și în se-care și spectacole ROMANE, FRANCESE SI GERMANE

AVIS PREALABLE

SALLE BOSEL THEATRE DE OPERETTE et VAUDEVILLE FRANÇAIS

REPERTOIRE DE LA SAISON

MUSIQUE DE CH. LECOQC. La Mariolaine, 3 actes; La Petite Maria, 3 actes...

MUSIQUE D'OFFENBACH:

La Boulangère a des œufs, 4 actes; La jolie Parfumeuse, 3 actes...

MUSIQUE DE LITOLF:

Heloise et Abelard, 3 actes. Musique de Hervi: La Belle Poule, 3 actes.

COMEDIE:

Domines roses, Le veillon, Le procès Vaur-Ledou, Tricocco et Cacolet...

Le tableau du personnel de la troupe sera publié d'ici à quelques jours...

L'administration a l'honneur de prévenir M. M. les abonnés...

Prix de l'abonnement pour 60 représentations Loges... 1800 Fr.

Prix des Places à la soirée Loges... 85 Fr.

La Directrice, EMILIE KELLER.

Pentru Părinți

D. profesor Strajan, de la liceul Matei Bassarab, primește 4 elevi...

De închiriat.

Casa din Strada Casele din Strada Matei Bassarab...

ANUNCIU

GRAND HOTEL VICTORIA DIN BRAILA

Se dă cu chirie de la 26 Octombrie viitor anul 1877. Hotelul se închiriază în parte...

A egiit de sub pre-ă:

MANUAL

Directorul gimnasial din Focșani. Carte autorizată de onor. minist. al instrucțiunii...

CORVIN

Profesor de danț cu răpede metodă după care ori și cine fără de osebire...

TRIGONOMETRIA

de d-nu SPIREA HARET se află de vânzare numai la Librăria E. Graeve & Comp.

MOȘILOR



LOCOMOBILE PUTERE DE 8 CAL este de vânzare cu prețul foarte efitin...

C. SIEBRECHT

București. La Tipografia THIEL & WEISS și la toate librăriile...

DICTIONAR PORTATIV

GERMANO-ROMAN de THEOCHAR ALEXI Prețul 3 lei 20 bani.

OPERILE MUSICALE

imprimate în edițiunea noastră THIEL & WEISS, TYPOGRAFI

Strada Lipscaii, palatul „Dacia.“

Table listing musical works and prices: CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zisin, Valse pour piano forte...

PHARMACIA LA „SPERANȚA“

DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE Obiecte de Caucioc și Articole de Toalete...

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELLES Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Rusesc

Recomandă magasiul său asortat la tot d'una foarte bine cu rafinată de bărbai...

LE PORTEFEUILLE

DIPLOMATIQUE & POLITIQUE (Blue-Book Européen).

Recueil de documents internationaux et des principaux travaux parus dans la presse...

Onorabili amatori de știri diplomatice și politice, egiite din sorginte sigură...

Acest urragiu va egii în 50 până la 60 livres...

Tot o dată mai avizăm pe D-nii amatori de știri zilnice...

E. Graeve & Comp. Podul Mogoșoiei No. 40.

FABRICA

de CHARTIE MECHANICA de la ZĂRNEȘTI, LÂNGĂ BRAȘOV

produce chărți de tipar în diverse calități în formate de cele mai mari neitate...

PENTRU PĂRINȚI

D-nu profesor Mihalescu, la Liceul din Craiova luând un nou local...

O prăvălie de circiumă

cu cinci camere și pivniță mare pentru 60 buți...

De arendat:

1-iă, 2,300 pogone pământ, de muncă livezi și ielas în hotarul moșiei Săleuța...

De închiriat,

case mari în suburbii, la Biserica Enii, cu mai multe încăperi.

Mobile de casă

sunt pentru plecare efitin de vânzare. A se adresa la administrația acestui ziar.